

GLAS MOG LJUBLJENOG (Pj 2, 8 - 17)

Kapodaster na IV. polje

K. Glas mog ljubljenog! Eno ga: dolazi,
poskakuje po brdima, skakuće po brežuljcima.

Moj dragi sličan je gazeli,

ili mladom jelenčetu,

moj dragi sličan je gazeli.

Eno ga: stoji iza zida,

gleda s prozora, viri iza rešetaka.

Sad govori moj dragi i kaže mi:

Ustani, prijateljice moja, ustani, ljepotice i dođi!

Z. USTANI, PRIJATELJICE MOJA,

USTANI, LJEPOTICE I DOĐI!

K. Jer, gle, zima je prošla,

prestala je kiša, nestala je!

Cvijeće se pokazalo na zemlji,

vratilo se vrijeme pjevanja

i glas se grlice čuje.

- ^F
Smokva je izbacila prve plodove,
^E
a procvala loza širi svoj miomiris!
- Z.** ^C USTANI, ^E PRIJATELJICE MOJA,
^F USTANI, ^E LJEPOTICE I DOĐI! (2 x)
- K.** ^d Golubice moja, koja stojiš u pukotinama ^E stijene
^d u skrovištima ^E provalija,
^F daj da čujem tvoj glas, daj da čujem tvoj ^E glas!
^C Otjerajte lisice, te male ^E lisice
^F koje pustoše ^E vinograd,
^G jer vinograd je naš u cvatu, ^F ^E
^G jer vinograd je naš u cvatu! ^F ^E
- K.** ^d Moj dragi je za mene, a ja sam za njega; ^E ^d ^E
^d i prije nego zapuše ^E lahor
^d i odulje se sjene i stiže ^E smrt,
- Z.** ^a VRATI SE, ^G VRATI SE, ^a VRATI SE!
^a VRATI SE, ^G VRATI SE, ^a VRATI SE!